

Učn.: Zima je koristna, ker po zimi vse počiva.

Uč.: Recite: Po zimi počivajo ljudje, živali in rastline. Narava spi in počiva. — Kdaj se bode zopet vse vzbudilo?

Učn.: Kadar bode solnce gorkeje sijalo, se bode vse zopet vzbudilo.

Sestava.

Zima je. Zima je najmrzlejši čas. Solnce pozno vzhaja in zgodaj zahaja. Po zimi so dnevi kratki in noči dolge. Mraz je. Studenci in potoki zamrznejo. Travniki, polja in gozdi so sè snegom pokriti. Drevesa so gola. Živalim na polji in v gozdu je mraz, in so lačne. Živali pridejo v sili k ljudem. Ljudje so najraje v gorki stanici. Tudi po zimi se razveseljujemo. Pridni otroci dobé darila. Zima je koristna. Po zimi počivajo ljudje, živali in rastline.

Pripovedovanje.

Zima.

Drevje je izgubilo svojo lepoto, stoji golo. Noben vesel ptiček se več ne oglašá, in tudi pastir več ne goni čede na pašo. Večkrat se naredí prav hud in oster mraz. Ljudje oblačijo kožuhe in se zavijajo v plašče. Po zimi ne moremo biti brez peči. Kurimo, da imamo gorko stanico. Nekateri ubogi ljudje nimajo ne drv, ne gorke obleke, in morajo mraz trpeti. Voda od mraza zmrzne in se v led izpremení. Sneg pokrije hiše, ceste, polje in vse, kar je zunaj. Sneg tudi po zimi vse nekako olepša. Lepo je, kadar je vse belo in kadar se sneg v solnčnih žarkih ko zlata in srebrnina lesketa. Kako veličastno je drevje, kadar je sè snegom pobeljeno, in se mu veje pod težo snega na tla priklanjajo!

Božji zid.

Prebivalci v neki samotni kmetski hiši so bili ob vojskinem času v velikem strahu. Posebno je bila ena noč za nje prav strašna. Sovražnik se je bližal tej okolici. Bila je huda zima in ravno prav mrzlo in viharo vreme. Ubogi ljudje niso bili nobeno trenótte varni, da bi jih sovražnik ne oplénel in požgal. Stariši in otroci so vso noč čuli in pobožno molili. Stara mati so brali iz nekih starih molitvenih bukev. V molitvi ob vojski so stale besede: „Bog naj bi postavil trden zid in odvrnil sovražnika od te hiše“. — V strahu so prebili noč, in noben sovražen vojak ni prišel v hišo. Prebivalci si še le zjutraj upajo ven pogledati. In kaj vidijo! Na strani proti sovražniku je veliko nametanega snega, ki je stal kakor zid, da se ni moglo skozi iti. Vsi hvalijo in časté Bogá. Stara mati pa so djali: „Vidite! Bog je postavil zid in odvrnil sovražnika od naše hiše.“

Kdor vselej upa na Bogá,
Že trden zid za varstvo 'ma'.

Učenje na pamet.

Božič.

V kot jaselce delam, orehe zlatim
In detetce sveto tã molim, častim:
O daj mi v mladosti živeti lepó
In tebi služiti na svetu zvestó!

Po zimi.

1. Odšlo poletje je ljubó,
Ne greje solnce več gorkó;
In ljubeznjive rožice
Pobrala huda zima je.

2. Pobrala huda zima je
Veselje nam zunajno vse;
Nam sneg zapadel je zemljó,
Zaprti smo na dom samó.